

عنوان مقاله:

اثر بخشی بازی مشترک والد و کودک بر کاهش تکانشگری و افزایش مهارت های اجتماعی کودکان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 13، شماره 50 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

مهسا ذوالفقاری - کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، واحد علوم تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

محسن شاکری نسب - دانشجوی دکتری روان شناسی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران.

خلاصه مقاله:

بعضا وجود رفتارهای تکانشی در کودکان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی باعث می گردد تا مشکلات اجتماعی در آنان افزایش یابد؛ که میزان تعامل با والد، می تواند موجب افزایش توانمندی های آنان گردد. بر همین اساس پژوهش حاضر باهدف تعیین اثربخشی بازی مشترک والد و کودک بر کاهش تکانشگری و افزایش مهارت های اجتماعی کودکان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی انجام پذیرفت. در این پژوهش از روش نیمه تجربی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه گواه استفاده شد و جامعه آماری آن را تمامی کودکان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی شهر بجنورد و مادران آن ها در سال ۱۴۰۱ تشکیل دادند؛ که ۳۰ نفر از آنان به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند و به تصادف در دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و گواه جای دهی شدند. برای هر دو گروه پیش آزمون، شامل مقیاس تکانشگری بارت (۱۹۹۵) و مقیاس مهارت های اجتماعی ماتسون (۱۹۸۳) به اجرا درآمد و گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه دوساعته به صورت هفتگی تحت بازی مشترک والد و کودک قرار گرفتند و گروه گواه هیچ گونه مداخله ای دریافت نکردند. هر دو گروه مجددا پس آزمون را تکمیل نموده و نتایج از طریق تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد، بازی مشترک والد و کودک در کاهش تکانشگری و افزایش مهارت های اجتماعی کودکان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی موثر است. نتیجه این پژوهش نشان می دهد که می توان از بازی مشترک والد و کودک در کاهش مشکلات رفتاری و افزایش مهارت های اجتماعی کودکان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

بازی مشترک والد و کودک، تکانشگری، مهارت های اجتماعی، کودکان با اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1801932>

